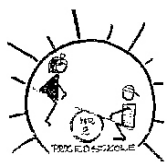
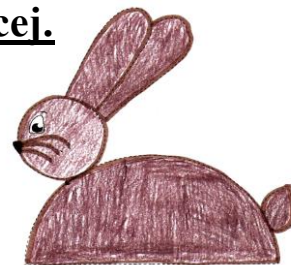

Dla wszystkich tych, którzy chcą wiedzieć więcej.

TWÓJ PRZEDSZKOLAK

Gazetka dla rodziców, ukazująca się od 2000r.

KWIECIEŃ 2014r.

Drodzy Rodzice!

*Alleluja! biją dzwony,
Głosząc w świata wszystkie strony,
Że zmartwychwstał Pan.
Biją długo i radośnie,
Że aż w piersiach serce rośnie,
Tryumf prawdzie dan.*

*Ciepłych, pełnych radosnej nadziei
Świąt Zmartwychwstania Pańskiego,
rodzinnego ciepła, radosnych spotkań przy wielkanocnym stole
oraz smacznego święconego jajką*

życzą:

*Dzieci, Nauczyciele, Personel oraz Dyrektor
Publicznego Przedszkola nr 2
W Goczałkowicach - Zdroju*

ZNACZENIE EDUKACJI TEATRALNEJ

W PRZEDSZKOLU

Dzisiaj przedszkola stwarzają wiele okazji do kontaktów ze sztuką teatralną. Szczególna ich wartość polega na wzbogacaniu przeżyć i doświadczeń dziecka. Sztuka teatralna, tak żywo przyjmowana przez naszych milusińskich, jest w stanie stać się źródłem inspiracji twórczych, podejmowania szerokiego wachlarza działań kształtujących postawy moralne, normy społeczne, nauczyć współdziałać i współpracować z dziećmi i dorosłymi, jak również potrafi pomóc dziecku w odróżnianiu dobra od zła i prawdy od fikcji teatralnej.

Właściwie wystarczy jakiś koc, krzesło, jakiś

lalka i przedstawienie gotowe. Dziecko potrafi stworzyć taki świat, którego mogą mu pozazdrościć nawet wybitni reżyserzy filmów fantastycznych. Jaki teatr można zorganizować w domu lub przedszkolu? Otóż:

- teatr cieni z lampką nocną, prześcieradłem i wycinankami lub samymi dłońmi;
- teatr lalkowy z wykorzystaniem pacynek, kukielek, czy codziennych zabawek dziecka;
- teatr paluszkowy – można je śmiesznie pomalować;
- żywy teatr, gdzie aktorami są dzieci i dorośli;
- pantomima – przypominająca balet; może posłużyć odgadywaniu czynności wykonywanych przez grane postacie;

„Wędrowki Świętego Mikołaja”

Improwizacja dzieci jest w tym momencie najkorzystniejsza dla ich rozwoju, gdyż ćwiczy wymowę i poprawność gramatyczną, wzbogaca zasób słownikowy, ośmiela do wypowiedzi ustnej na forum, uczy odpowiedniego gospodarowania siłą głosu, tempem wypowiedzi, pauzami. Dzieci poprzez zabawę w teatr kształtują charakter, osobowość, wyostrzają zmysł obserwacji, rozładowują nagromadzone emocje, napięcia.

W przedszkolu naszym przedszkolaki mają możliwość comiesięcznego obcowania z teatrem. Spektakle, w których biorą udział, często noszą treści

„O Gosi i bałwanku Stefanku”

wychowawcze. Od września uczestniczyły już w następujących przedstawieniach: „O smoku, który wszystko robił źle”, „Opowieść o prawdziwym bogactwie”, „Proszę grzecznie i bezpiecznie”, „Wędrowki Świętego Mikołaja”, „Bajka ze śmiechem”, „O Gosi i bałwanku Stefanku”, „Na kraj świata”. Przedszkolaki wzięły także udział w warsztatach teatralnych i spotkaniu w teatrze BANIALUKA w Bielsku – Białej na spektaklu „Tymoteusz wśród ptaków”. W przedszkolu mają szansę odgrywania ról parateatralnych z wykorzystaniem bazy dydaktycznej, wykonywania do przedstawień kukielek

z najróżniejszych przedmiotów, dzielenia się wrażeniami z treści przedstawień, na które pojechali z rodzicami. A ile daje to radości? Osiągnięcie sukcesu, możliwość zaistnienia w niecodziennej formie, nawet

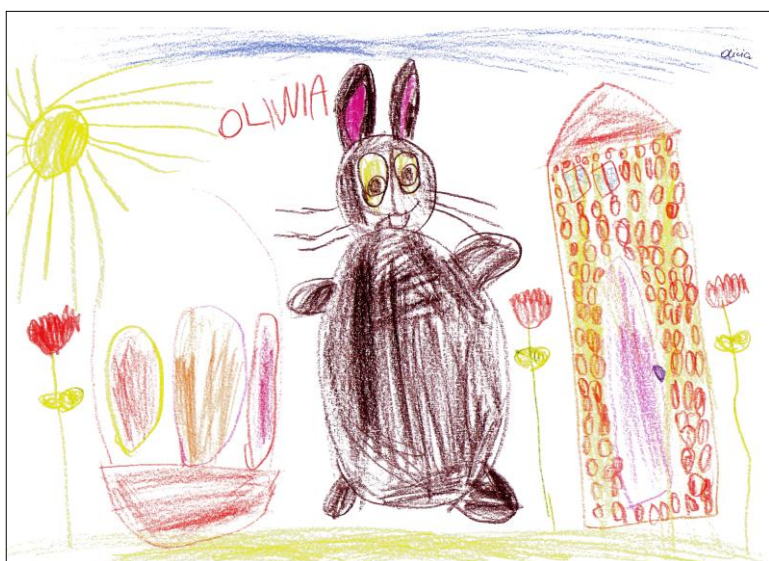
w postaci nagrody za dobre zachowanie, podnosi ocenę samego siebie, poczucia wiary we własne siły.

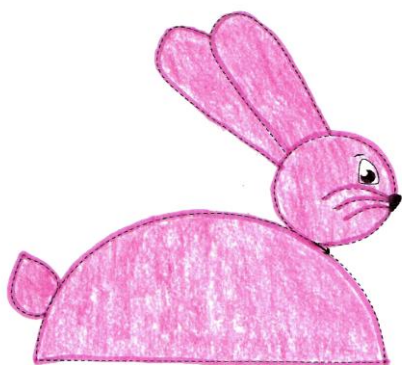
I tak, jak twierdzi B. Suchodolski „dzięki teatralnej edukacji człowiek staje się pełniejszy, bardziej wrażliwy na sytuacje i losy ludzkie, bardziej zaangażowany w rzeczywistość”, tak już zabawa w teatr pozwala wychować przyszłego aktywnego odbiorcę sztuki.

A ponieważ dziś częściej dzieci korzystają z jednego tylko źródła informacji – komputera – dlatego warto „podsuwać” im alternatywę w postaci spektakli teatralnych, dzięki którym zmieniają otoczenie, rozwijają zdolność myślenia oraz mowę piękną, a nie skrótową, czy slangową, poprzez którą trudno później napisać samodzielnie chociażby krótkie wypracowanie.

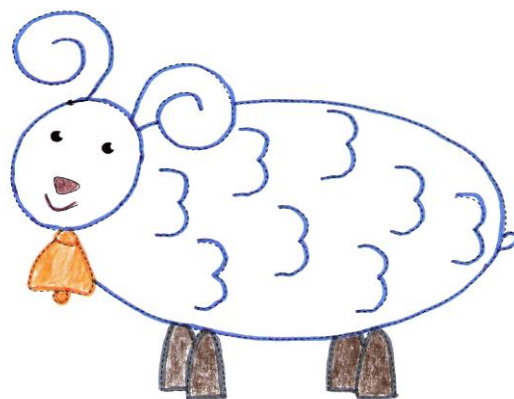
Anna Czernecka - Mac

Oliwia S.

Olga O.

Martynka J.

Marta

L.

PIERWSZA POMOC W PRZEDSZKOLU

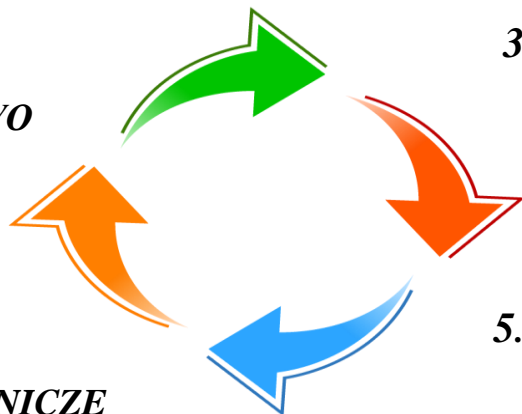
Wszystkie media podają przypadki, kiedy to dziecko jest sprawcą ocalenia osób dorosłych z sytuacji groźnych – pożar, zezadzenie, omdlenie i inne. Sami wiemy, jak ważne jest to, aby nasze pociechy wiedziały, jak należy postępować w ruchu ulicznym, na placu zabaw, w spotkaniu z obcą osobą, czy z nieznanym psem. Jednak już kolejny rok nasze dzieci poznają zasady udzielania pierwszej pomocy osobie poszkodowanej w wypadku. Szkolenia na terenie przedszkola prowadzi pani Joanna Grygierzec. Biorą w nich udział wszystkie grupy wiekowe. Zajęcia te oparte są o teorię i ćwiczenia praktyczne. Dzieci chętnie biorą w nich udział i mimo trudnych nazw, czy rozpoznawania numerów alarmowych, wzorowo wykonują kolejne ćwiczenia.

Warto pamiętać, że i nas może spotkać taka sytuacja, kiedy to nasze dziecko skorzysta z przyswojonej wiedzy. Aby łatwiej było im zapamiętać każdy krok, poznały „łańcuch przeżycia”, który wygląda następująco:

2. SPRAWDZENIE PRZYTOMNOŚCI

1. BEZPIECZEŃSTWO

3. WEZWANIE POMOCY

4. SPRAWDZENIE ODDECHU

5. POZYCJA BOCZNA

6. WDECHY RATOWNICZE

– RESUSCYTACJA KRAŻENIOWO - ODDECHOWA

Każde z ogniw łańcucha jest bardzo ważne. Najważniejsze jest jednak zachowanie własnego bezpieczeństwa, gdyż sami przez nieuwagę i pośpiech możemy stać się ofiarami wypadku i potrzebować pomocy, której chcielibyśmy udzielić.

1. BEZPIECZEŃSTWO

Zanim każdy z nas zacznie działać musi zadbać nie tylko o osobę, której pomaga, ale także o siebie. Dlatego należy bardzo dokładnie sprawdzić, czy w pobliżu poszkodowanego nie ma niebezpieczeństw, które zagroziłyby naszemu zdrowiu tj. szkło, ostre narzędzia, pożar, czy nadjeżdżający samochód. Dopiero, kiedy będziemy pewni, że nic nam nie grozi możemy zacząć pomagać poszkodowanemu. Dzieci dowiedziały się także o tym, że gdy nie czują się bezpieczne zawsze mogą poprosić o pomoc osoby dorosłe, jeśli takie znajdą się niedaleko.

2. SPRAWDZENIE PRZYTOMNOŚCI

Dzieci dowiedziały się jak sprawdzić, czy osoba której pomagają jest przytomna. A mianowicie: należy podejść do poszkodowanego i głośno zapytać: „co się stało?“, „co ci jest?“, a jeżeli nie odpowiada, to należy sprawdzić czy się porusza – podejść, przykucnąć i potrząsnąć za ramiona. Jeżeli poszkodowany dalej nic nie mówi oznacza to, że jest nieprzytomny i jak najszybciej należy przejść do kolejnego etapu udzielania pomocy.

3. WEZWANIE POMOCY

Oprócz zapewnienia sobie bezpieczeństwa jest to najważniejsza rzecz, którą trzeba wykonać udzielając pierwszej pomocy. Ważne jest, by wykonać ją dobrze i szybko. Najlepiej, gdy w pobliżu jest osoba dorosła. Wtedy to ją należy poprosić, aby wezwała pomoc. Jeśli w pobliżu nie ma nikogo dorosłego, wtedy dziecko musi wezwać pomoc samodzielnie. Z jakich ważnych numerów należy skorzystać? Oczywiście **112**, a także numery **997, 998, 999**.

Dzieci już wiedzą co należy powiedzieć po nawiązaniu połączenia:

- przedstawić się,

- podać wiek,
- miejsce, gdzie dokładnie się znajdują,
- co się wydarzyło,
- dlaczego potrzebują pomocy?

Dzieci wiedzą, że należy dokładnie słuchać, odpowiadać na wszystkie pytania i nigdy nie rozłączać się jako pierwszy. Odłożyć słuchawkę mogą dopiero wtedy, gdy otrzymają komunikat, że zgłoszenie zostało przyjęte i rozmówca pozwala na rozłączenie.

4. SPRAWDZENIE ODDECHU

To kolejne zadanie w procesie ratowania ludzkiego życia. W tym etapie ważną rolę odgrywają zmysły: słuch, wzrok i dotyk. Sprawdzenie oddechu odbywa się w następujący sposób: kładziemy jedną rękę na czole poszkodowanego, drugą na brodzie i delikatnie odchylamy głowę do tyłu, następnie przybliżamy swój policzek i ucho do ust i nosa poszkodowanego i staramy się wyczuć lub usłyszeć, czy oddycha, równocześnie obserwując czy jego klatka piersiowa się unosi. W trakcie tych czynności liczymy głośno **do dziesięciu**, tyle trwa sprawdzanie, czy osoba oddycha.

Kolejne ogniwo uzależnione jest od tego czy wyczuwamy oddech, czy nie. Gdy poszkodowany jest nieprzytomny, ale oddycha to układamy go w pozycji bocznej.

5. POZYCJA BOCZNA

Ułożenie osoby w pozycji bocznej i odchylenie jego głowy do tyłu udroźni jego drogi oddechowe. Aby ułożyć ciało osoby poszkodowanej w takiej pozycji należy wykonać następujące czynności:

- uklęknij przy tej osobie,
- rękę, która jest bliżej ciebie połóż wzdłuż jego głowy,
- zegnij w kolanie tę nogę poszkodowanego, która jest dalej od ciebie,
- ugnij drugą rękę w łokciu i przyłóż do jego policzka, znajdującego się obok twojego kolana,
- teraz spróbuj trzymając jedną ręką za kolano, a drugą za łokieć przyciągnąć osobę poszkodowaną do siebie, z łatwością ją obrócić,
- dopilnuj, aby głowa spoczywała na wyprostowanej ręce, a łokieć opierał się o ziemię.

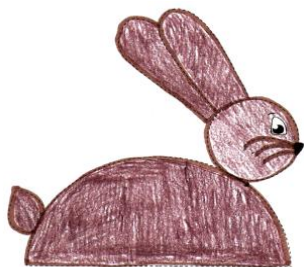
Jeżeli to możliwe okryj poszkodowanego i oczekując na przyjazd karetki, co dwie minuty sprawdzaj, czy poszkodowany dalej oddycha.

Natomiast, gdy poszkodowany jest nieprzytomny i nie wyczuwasz oddechu rozpoczynasz wdechy ratownicze.

6. WDECHY RATOWNICZE – RESUSCYTACJA KRAŻENIOWO - ODDECHOWA

Gdy osoba nieprzytomna nie oddycha wykonujesz następujące czynności:

- umożliwisz dostęp do klatki piersiowej /rozpinasz lub rozcinasz górne okrycie/,
- odchylasz głowę do tyłu,
- dwoma palcami zatykasz nos poszkodowanego,
- bierzesz głęboki oddech i obejmujesz swoimi ustami usta osoby, której pomagasz,
- wdmuchujesz powietrze w jej usta, kątem oka obserwując, czy klatka piersiowa się uniosła,
- jeżeli tak, to oznacza to, że dobrze wykonałeś wdechy,
- po dwóch wdechach przechodzisz do ucisków klatki piersiowej,
- układasz nasadę jednej swej dłoni w środkowej części klatki piersiowej poszkodowanego, pomiędzy brodawkami sutkowymi,
- dokładasz do niej drugą rękę w taki sposób, by uciskać mostek poszkodowanego, nie opierając dłoni na żebrach,
- następnie uciskasz trzydzieści razy mocno i szybko. Oczekując na przyjazd wezwanej karetki pogotowia wykonujesz na przemian **2 wdechy i 30 ucisków**.

Olga I.

997

998

112

999

BEZPIECZNY PRZEDSZKOLAK

Współczesne czasy niosą ze sobą wiele zagrożeń i niebezpieczeństw. Szczególnie narażone na nie są dzieci w wieku przedszkolnym.

Ochrona dziecka przed niebezpieczeństwami mogącymi zagrażać mu w bliższym i dalszym otoczeniu to podstawowy obowiązek dorosłych, opiekujących się dzieckiem. Zadaniem rodziców i przedszkola jest nie tylko stworzenie warunków do bezpiecznej zabawy, nauki i wypoczynku, bez narażania dziecka na przykre i niebezpieczne sytuacje, ale równie istotna jest edukacja dla bezpieczeństwa. Wraz z rozwojem samodzielności dziecka musimy coraz bardziej liczyć się z koniecznością wyposażenia go w umiejętność przewidywania zagrożeń, unikania ich, a jeśli już zaistnieją – zdolnością do radzenia sobie w trudnych sytuacjach.

Czas wiosenny to dobry okres, aby naszym przedszkolakom wdrażać zagadnienia promujące zdrowy i bezpieczny styl życia. Spacerzy, wycieczki oraz aktywny pobyt na świeżym powietrzu to doskonała okazja do utrwalania i poszerzania zdobytej już wiedzy na temat zachowania bezpieczeństwa na drodze, placach zabaw, w kontaktach ze zwierzętami, a także z obcymi osobami dorosłymi.

- ✓ Dziecko powinno znać podstawowe zasady obowiązujące w ruchu drogowym;
- ✓ Dziecko powinno nabyć umiejętności bezpiecznego korzystania z placów zabaw, a także wiedzieć gdzie wolno się bawić , a gdzie nie;
- ✓ Należy wyrabiać u dzieci właściwe postawy i reakcje w obliczu zagrożenia związanego ze środowiskiem przyrodniczym (zachowanie w czasie burzy, obcy pies, nieznane rośliny);
- ✓ Należy kształtować u dzieci postawy asertywne w kontaktach z osobami dorosłymi i umiejętność odmawiania w sytuacjach mogących narazić je na jakiegokolwiek niebezpieczeństwo.

Lenka H.

Agata Bajbuła

ZADANIA DLA GIERPLIWYCH

Kochane dzieciaki! Wielkanocne pisanki w koszyczku wyglądają wspaniale, lecz same się nie robią. Spróbujcie pokolorować obrazek wymyślając różne esy-floresy na jajkach. Po takich próbach wzorki na Waszych pisankach nie mogą się nie udać! A im bardziej fantazyjnie wykonacie wzór, tym lepiej. Tym ciekawsze będzie jajeczko.

Na tej karcie możecie przeczytać o tym, co było i co jeszcze się wydarzy w naszym

przedszkolu.

MARZEC:

1. 11.03.2014 – warsztaty teatralne;
2. powitanie wiosny;
3. na zajęcia otwarte zaprosi Pani Agata Bajbuła oraz Pani Iwona Maśka;
4. 18 – 20.03.2014 – Dni Otwarte w przedszkolu

KWIECIEŃ:

1. 7.04.2014 – wyjazd dzieci do teatru BANIALUKA w Bielsku – Białej na spektakl „Tymoteusz wśród ptaków”;
2. 8.04.2014 – Światowy Dzień Zdrowia z akcją CPCD;
3. 11.04.2014 – teatr w przedszkolu „Na kraj świata”;
4. 28.04.2014 – Dzień Ziemi;
5. na zajęcia otwarte zaprosi Pani Edyta Smejkał;

MAJ:

1. 13.05.2014 – koncert Baśniowej Kapeli „Opowieści z mydlanej banieczki”;
2. 26 – 30.05.2014 – grupy zaproszą na Dzień Matki;

CZERWIEC:

1. 2.06.2014 – Dzień Dziecka – bal;
2. 6.06.2014 – teatr w przedszkolu „Porwanie Czupurki”;
3. 1 – 7. 06.2014 – Tydzień Czytania Dzieciom – impreza podsumowująca akcję CPCD w roku szkolnym 2013/2014;
4. 23.06.2014 – wyjazd dzieci na wycieczkę do Warowni w Pszczynie;
5. oraz zakończenie roku szkolnego dla dzieci idących od września 2014 do szkoły podstawowej;
6. X Przegląd Młodych Artystów;

Oprócz tego zachęcamy do codziennego czytania dzieciom na dobranoc.

Ćwiczenia graficzne, dekorujące strony tej gazetki, a także ilustracje świąteczne wykonały nasze przedszkolaki z grupy średniej i starszej z wysokiego budynku:

Lena H., Oliwia S., Marta L., Martynka J., Olga I., Olga O.

